ANTROPOLOGIE GNOSTICĂ

ÎNȚELEPCIUNEA GNOSTICĂ

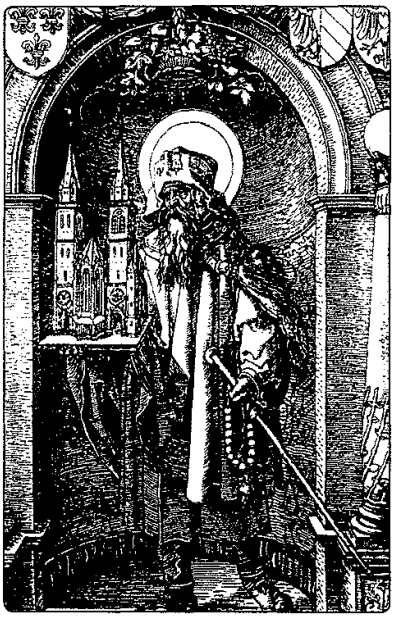

AGEAC

ÎNȚELEPCIUNEA GNOSTICĂ

AGEAC

ASOCIAȚIA GNOSTICĂ
DE STUDII ANTROPOLOGICE
ȘI CULTURALE

GNOZA: CONCEPT ŞI ORIGINE

„Principiile de bază ale Marii înțelepciuni Universale sunt mereu identice. Atât Buddha cât şi Hermes Trismegistul, Quetzalcoatl sau Iisus din Nazareth, marele Kabir etc. aduc un mesaj. Fiecare din aceste mesaje ale Celui de Sus conţin, în ele însele, aceleaşi principii cosmice de tip complet impersonal şi universal.

Corpul doctrinei pe care o aducem acum este revoluţionar în sensul cel mai complet al cuvântului, dar conţine aceleaşi principii pe care Buddha le preda în secret discipolilor săi sau cele pe care Marele Kabir Iisus le dădea, de asemenea în secret, discipolilor săi. Corpul doctrinei este acelaşi, numai că acum este adus într-o formă revoluţionară, în acord cu noua Eră a Vărsătorului".

Samael Aun Weor: *„Dialog între Maestru şi discipoli".*

A şti cine este, de unde vine şi încotro merge, a fost dintotdeauna o aspiraţie fundamentală a omului. La această nevoie primordială răspunde GNOZA.

Dăltuită în piatră vie, pe frontispiciul Templului din Delphi, o veche maximă spune: *„HOMO NOSCE TE IPSUM"...* (Omule „cunoaşte-te pe tine însuţi şi vei cunoaşte Universul şi Zeii.)

Din timpurile cele mai vechi, omul a căutat mereu să-şi dezvolte posibilităţile, să se cunoască pe sine şi să cunoască destinul său material şi spiritual.

Este scris că *„Gloria lui Dumnezeu constă în a-şi ascunde misterele, iar cea a omului în a le descoperi".*

A găsi, prin tine însuţi, soluţia exactă a tuturor tainelor Naturii, nu poate fi niciodată o erezie sau o absurditate, cu atât mai mult cu cât acesta este cel mai demn şi mai glorificat drept pe care îl are orice

creatură umană.

A venit ora să ne auto-explorăm pentru a ne cunoaşte cu adevărat. A trăi pentru a trăi, fără a şti nimic despre noi înşine, fără a şti cine suntem, nici de unde venim, nici de ce existăm, nu merită osteneala.

Este necesar să găsim răspunsul la toate aceste întrebări şi pentru aceasta, prietene investigator, s-au născut studiile gnostice.

Este bine de ştiut că, din punct de vedere etimologic, cuvântul GNOZA vine din greacă şi înseamnă CUNOAŞTERE; totuşi, este evident că

nu este vorba de o cunoaştere obişnuită. GNOZA se referă la o ÎNŢELEPCIUNE SUPERIOARĂ, TRANSCENDENTALĂ pentru fiinţa umană.

Această CUNOAŞTERE UNIVERSALĂ şi ATEMPORALĂ din care a emanat imensa asemănare teologică, filosofică, artistică şi simbolică a marilor civilizaţii ale trecutului, este dovada că toate au la origine acelaşi izvor.

JANA", „YANA", „GNANA" sau „GNOSIS" este ştiinţa lui JANO sau ştiinţa CUNOAŞTERII INIŢIATICE, ştiinţa lui ENOICHION sau a Prorocului.

Cuvântul „JINA" de la care provine termenul „GNOSIS" nu este decât pronunţia în castiliană a cuvântului amintit mai sus; adevărata sa scriere derivă din Persană şi din Arabă şi nu este „JINA", ci „DJIN" sau „DJINN" şi astfel îl vedem folosit de mulţi autori.

Aşadar, este evident că nicio persoană cultă nu va cădea azi, ca mai demult, în eroarea simplistă de a scoate la iveală curentele Gnostice ale vreunei laturi spirituale exclusive.

Deşi este cert că trebuie să ţinem cont de învăţăturile gnostice conţinute în elementele Elenistice şi Orientale, incluzând Persia, Mesopota-mia, Siria, India, Tibetul, Palestina, Egiptul etc, nu ar trebui să uităm niciodată principiile gnostice perceptibile în sublimele culte ale populaţiilor Nahuatl, Toltecă, Aztecă, Zapotecă, Mayaşă, Incaşă, Chibcha, Que-chua etc. din America Latină.

Rezultă, aşadar, că e învechit să ne gândim la GNOZĂ ca la un simplu curent metafizic introdus în sânul creştinismului. GNOZA constituie o ATITUDINE EXISTENŢIALĂ cu caracteristici proprii, înrădăcinată în cea mai veche, elevată şi rafinată aspiraţie esoterică a tuturor popoarelor a căror istorie, din păcate, nu este bine cunoscută de antropologii moderni.

Vorbind foarte sincer şi fără ocolişuri, vom spune: *„Gnoza este un funcţionalism foarte natural al conştiinţei; o PHILOSOPHIA PERENNIS ET UNIVERSALIS".*

Fără îndoială, Gnoza este cunoaşterea iluminată de Misterele Divine rezervate unei elite.

Cuvântul „GNOSTICISM" închide înăuntrul structurii sale gramaticale ideea de sisteme sau curente dedicate studiului Gnozei.

Acest Gnosticism implică o serie coerentă, clară, precisă de elemente fundamentale, verificabile prin intermediul experienţei mistice directe: „Blestemul din punct de vedere ştiinţific şi filosofic"; „Adam şi Eva din

Geneza Ebraică", „Păcatul Originar şi ieşirea din Paradis", „Misterul lui Lucifer-Nahuatl", „Moartea Sinelui însuşi", „Puterile Creatoare", „Esenţa SALVATOR-ului SALVANDUS", „Misterele Sexuale", „Cristosul Intim", „Şarpele Ignic al Puterilor Noastre Magice", „Coborârea în Infer-nuri", „întoarcerea în Eden", „Darul lui Lucifer"…

Numai Doctrinele Gnostice care implică fundamentele Ontologice, Teologice şi Antropologice ale reperelor citate mai sus fac parte din Gnosticismul autentic.

PREGNOSTTC este acela care prezintă în formă concretă, evidentă şi specifică un caracter detectabil într-o oarecare formă în sistemele Gnostice, însă integrând acest aspect într-o concepţie cu totul străină Gnosticismului revoluţionar. Această gândire cu siguranţă nu este Gnostică, dar totuşi este Gnostică.

PROTOGNOSTIC este întregul sistem Gnostic în stadiul incipient şi germinai; mişcări dirijate de o atitudine foarte asemănătoare celei care caracterizează curentele Gnostice definite.

Adjectivul „GNOSTIC" poate şi chiar trebuie să fie aplicat în mod inteligent atât conceptelor care într-o formă sau alta se relaţionează cu Gnoza, cât şi Gnosticismului.

Termenul „GNOSTICIZANT", fără îndoială, se găseşte foarte aproape de „pregnostic" prin semnificaţia sa, întrucât cuvântul, în realitate, în sens strict este în relaţie cu aspecte intrinsece care posedă anumite asemănări cu Gnosticismul Universal, dar care sunt integrate într-un curent care nu este definit ca fiind Gnoza.

O dată stabilite ferm aceste clarificări semantice, să trecem acum să definim cu claritate Gnosticismul.

E cazul să clarificăm în acest tratat, într-o formă accentuată, că Gnosticismul este un proces religios foarte intim, natural şi profund. Este un Esoterism autentic de fond, desfăşurându-se clipă de clipă, cu experienţe personale mistice foarte particulare… Doctrină extraordinară care adoptă fundamental formă mitică şi uneori mitologică. Liturghie magică, inefabilă cu vie ilustrare pentru Conştiinţa Superlativă a Fiinţei…

5

MIŞCAREA GNOSTICA

„Ştiinţa Secretă a Sufiştilor şi Dervişilor Dansatori se află în Gnoză; Doctrina Secretă a Budismului şi Taoismului se află în Gnoză; Magia Sacră a Nordicilor se află în Gnoză; învăţătura lui Hermes, Buddha, Confucius, Mahomed, Quetzalcoatl etc, se află în Gnoză; Doctrina lui Cristos este însăşi Gnoza.

În Gnoză se află toată înţelepciunea străveche, «masticată» şi «digerată» acum în totalitate".

Samael Aun Weor: *„Mare Manifest Gnostic".*

Fie-ne permis a informa că MIŞCAREA GNOSTICĂ INTERNAŢIONALA nu este o şcoală în plus, ci vehiculul prin intermediul căruia se exprimă GNOZA de ieri, de azi şi dintotdeauna.

Eterna GNOZĂ, ca ÎNŢELEPCIUNE A TUTUROR TIMPURILOR se îmbracă în fiecare epocă şi loc cu o formă şi un simbolism particular, pentru a transmite în fiecare moment acelaşi ADEVĂR IMPERSONAL şi ATEMPORAL.

MIŞCAREA GNOSTICĂ este, în plin secol XX, forma sau vehiculul de exprimare al acestei CUNOAŞTERI ANCESTRALE.

AGEAC este în prezent o instituţie esoterică, ştiinţifică şi culturală de rang internaţional, cuprinzând persoane cu un vast spectru de activităţi profesionale, interesate toate în investigarea şi aducerea în actualitate a marilor învăţături gnostice ale trecutului.

MIŞCAREA GNOSTICĂ şi Şcolile sale oferă în mod gratuit metode şi sisteme speciale pentru ca fiecare dintre noi să verifice aceste ÎNVĂŢĂTURI UNIVERSALE care promit să-l conducă pe om până la limite nebănuite.

Apoi, INSTITUŢIA GNOSTICĂ nu urmăreşte scopuri lucrative, pentru ca orice persoană, indiferent de nivelul său social sau economic, să poată beneficia de rezultatul investigaţiilor sale.

Deşi ASOCIAŢIA GNOSTICĂ studiază, între multe alte aspecte ale culturii umane, diferitele religii ce au existat în lume, GNOZA nu este, evident, nicio religie şi nicio sectă. ASOCIAŢIA GNOSTICĂ respectă credinţele individuale ale afiliaţilor săi şi la cursurile sale vin persoane de diverse crezuri şi filosofii.

Încheiem afirmând în mod solemn şi în numele adevărului că ASOCIAŢIA GNOSTICA (AGEAC) are un scop unic şi exclusiv: să predea şi să împartă cu semenii noştri, cu seriozitate şi rigoare ştiinţifică, Gnoza tuturor timpurilor, această cunoaştere care permite omului modern să-şi facă o viziune mai umană, mai conştientă şi, în consecinţă, mai transcendentă asupra existenţei sale.

GNOSTICISMUL PRACTIC ŞI TEORIILE

„Studentul caută ici şi colo, citeşte şi reciteşte orice carte de ocultism şi magie care-i cade în mână şi singurul lucru pe care-l realizează sărmanul aspirant este să se umple de teribile îndoieli şi confuzii intelectuale.

Există milioane de teorii şi miliarde de autori. Unii repetă ideile altora; aceia îi resping pe aceştia; toţi contra unuia; unul contra tuturor.

Între colegi şi colege se ironizează şi se combat reciproc; unii contra altora şi realmente, toţi contra tuturor. Unii sfătuiesc devotulsă fie vegetarian; alţii îi spun să nu fie. Unii îl sfătuiesc să practice exerciţii respiratorii; alţii îi spun să nu le practice. Rezultatul este înspăimântător pentru sărmanul explorator. Nu descoperă ce are de făcut. Aspiră spre lumină, imploră, strigă şi nimic, absolut nimic".

Samael Aun Weor: *„Căsătoria Perfectă".*

Pe terenul vieţii practice, fiecare persoană are criteriul său, forma sa mai mult sau mai puţin rîncedă de a gândi.

Fără îndoială, fiecare cap este o lume şi în toţi şi în fiecare dintre noi există un soi de dogmatism pontifical şi dictatorial care vrea să ne facă să credem că, conceptele noastre sunt egale cu realitatea.

În orice caz, oamenii nu simt niciodată că greşesc, fiecare dintre noi gândeşte că criteriul său este cel mai bun.

Cel mai grav în toată această problemă, este că milioane de criterii echivalează cu milioane de norme putrede şi absurde.

Ignoranţii cultivaţi se dovedesc a fi cei mai dificili, deşi la drept vorbind, vom zice, de astă dată în sens socratic: *„Nu numai că nu ştiu, dar pe deasupra şi ignoră că nu ştiu".*

Aceşti sărmani oameni sunt auto-suficienţi, devin îngâmfaţi prin intelectualismul zadarnic, cred că merg pe drumul drept şi nici pe departe nu-şi închipuie că se află într-o fundătură.

„Delirium-ul tremens" al beţivilor alcoolici are simptome inconfundabile, însă cel al băutorilor de teorii se confundă uşor cu genialitatea.

Strălucitoarea succesiune a ideilor orbeşte haimanaua intelectului şi îi dă o anume auto-suficienţă atât de absurdă, încât respinge tot ceea ce nu are urmă de praf de bibliotecă şi de cerneală de universitate.

8

Aceşti sărmani oameni ai intelectului vor să pună oceanul în interiorul unui vas de sticlă, presupunând că universitatea poate controla toată înţelepciunea universului şi că toate legile Cosmosului sunt obligate să se supună normelor lor academice învechite.

Amanţii raţiunii pretind că cercetează tainele Naturii cu sărmana facultate a intelectului. Nu am putea nega că mintea şi raţiunea sunt utile pe terenul vieţii practice pentru a realiza anumite sarcini cotidiene, dar a pretinde că analizezi şi că rezolvi marile mistere ale vieţii şi ale morţii cu intelectul, este ca şi cum ai pretinde că observi stelele cu microscopul şi bacteriile cu telescopul.

În Esoterismul Gnostic se zice că este „bun" ceea ce se află la locul său, iar este „rău" ceea ce nu se află la locul său. Astfel, putem afirma că intelectul este bun, în interiorul orbitei sale, dar în afara ei, ne prejudiciază teribil.

Din nefericire ignoranţii cultivaţi, băgaţi în cotloanele dificilelor lor erudiţii, nu cunosc aceste lucruri şi nici măcar nu au timp să se ocupe în mod serios de studiile noastre.

În zilele de astăzi, pedanţii savanţi fac haz de cunoştinţele esoterice, nu le acceptă, cu toate că, în fond, nici pe departe nu au obţinut fericirea.

Este scris că, *„cel ce râde de ceea ce nu cunoaşte este pe cale să devină idiot".*

După ce a îmbătrânit sub praful din biblioteca sa, Faust a exclamat: *„Am studiat totul cu vie neliniște și astăzi sunt doar un sărman nebun cu un suflet nefericit. Ce știu? Același lucru pe care îl știam. Unicul lucru pe care l-am învățat este că nu știu nimic".*

Teoriile au umplut lumea de confuzie şi de probleme. Haosul în care se găseşte omenirea este rodul intelectului.

Trebuie să vă spun deschis că erudiţia, fără experimentare, ne conduce doar la conflictul şi la lupta antitezelor.

Cu siguranţă, nu putem nega că astăzi există în lume două tendinţe care luptă pe viaţă şi pe moarte pentru supremaţie. În primul rând avem curentul spiritualist, format din toate religiile, şcolile şi credinţele. Pe de altă parte, avem curentul materialist, cu dialectica sa etc.

Curentul spiritualist crede că el şi numai el deţine adevărul. Curentul materialist-ateist presupune, de asemenea, că el deţine adevărul. Curentul spiritualist îl slăveşte pe Dumnezeu-Spirit, nu contează ce nume i se dă: Allah, Brahma, Dumnezeu etc. Curentul

materialist îl slăveşte pe Zeul-Materie, nu contează de asemenea, ce nume i se dă.

9

Sunt două curente. Cel spiritualist se bazează pe teoriile sale. Cel materialist pe ale sale. Atunci cine are dreptate? Cei de la dreapta sau cei de la stânga?

Fără să dorim să rănim delicatele susceptibilităţi, vom spune că nici unii nici alţii nu cunosc cu adevărat ceea ce este adevărul.

Fanaticii spiritualismului şi ai materialismului au umplut lumea de teorii, ipoteze şi presupuneri care n-au fost experimentate niciodată.

„Om ui care nu pune în practică metafizica sa este ca un măgar încărcat cu cărţi”, spunea Mahomed.

Teoriile au devenit deja obositoare, până la a se vinde şi a se revinde pe piaţă… Şi atunci, ce se întâmplă?

Autorii se contrazic pe ei înşişi în operele lor. Sărmanul cititor trebuie să bea din cupa amară a îndoielilor. Teoriile servesc doar pentru a da naştere preocupărilor noastre şi pentru a ne amărî viaţa.

Realmente, informaţia intelectuală nu este trăire. Erudiţia nu este experimentare, încercarea, proba, demonstraţia exclusiv tridimensională nu este unitotală, completă.

În interiorul nostru există facultăţi latente superioare minţii, independente de intelect, capabile să ne dea cunoaştere şi experienţă directă asupra oricărui fenomen.

Trebuie să înţelegem că opiniile, conceptele, teoriile, ipotezele nu înseamnă verificare, experimentare, conştiinţă deplină a unui fenomen sau a altuia.

Fără niciun fel de orgoliu, trebuie să adeverim că între atâtea tenebre, studiile gnostice constituie un balsam pentru nesăţiosul căutător al luminii.

Prietene cititor, Gnoza îţi oferă chei şi procedee ca să experimentezi prin tine însuţi şi în formă ştiinţifică fiecare din elementele integrate în această înţelepciune Universală.

Teoriile nu servesc la nimic; trebuie să fim practici şi să

cunoaştem prin trăiri proprii obiectivul existenţei noastre.

Goethe a spus cu mult temei: *„Orice teorie este gri, iar verde este numai arborele cu fructe aurite, care este viaţa”…*

10

CELE PATRU MARI COLOANE ALE CUNOAŞTERII GNOSTICE;

„Am investigat în izvoarele Chinei, în operele sanscrite ale Indiei, în vechile manuscrise tibetane… Ne-am preocupat de studiul pieselor arheologice, am investigat profund multe codice, analizând înţelepciunea vechilor civilizaţii, realizând studii comparative între Mexic, Egipt, India, Tibet, Grecia etc. etc. etc. Şi am ajuns la concluzia că înţelepciunea Universală este mereu aceeaşi, se schimbă doar aspectele sale în acord cu popoarele, naţiunile şi limbile”.

Samael Aun Weor: *Conferinţa „Cine suntem? De unde venim? Încotro ne îndreptăm?”*

FILOSOFIA

Realmente, Gnoza, ca filosofie, implică mereu un mesaj, o orientare, o învăţătură dirijată întotdeauna spre Conştiinţa fiinţei umane, care îl invită pe om la reflecţie conştientă. Filosofia gnostică caută mereu, prin intermediul unei reflecţii senine, să-l ridice pe om pe culmile FIINŢEI REALE (divinul care există în fiecare creatură umană).

Filosoful gnostic iubeşte înţelepciunea şi caută fără odihnă adevărul pe care-l conţin străfundurile sale cele mai intime.

Când vorbim de filosofie, este o gravă eroare să ne referim doar la filosofia anticilor greci, la filosofia unui Platon, a unui Socrate, a unui Solon.

Realmente, ca filosofie, Gnoza este un funcţionalism foarte natural al Conştiinţei şi încolţeşte, cum am afirmat deja, pe diverse latitudini. Cine crede că ea îşi are originile doar în Grecia, în Persia, în Irak, în Palestina sau în Europa medievală, se înşală; Gnoza, ca „Philosophia Perennis et Universalis” se întâlneşte în orice operă hindusă, în orice piatră arheologică etc.

A venit ora să înţelegem că în toate ţările din lume palpită înţelepciunea ocultă. A venit ora să înţelegem că la baza piramidelor

Egiptului a înflorit înţelepciunea hierofanţilor. A venit momentul să ştim că în piramidele din Teotihuacán încă se ascultă verbul răsunător al vechilor maeştri din Anahuac…

În numele adevărului, trebuie să spunem că înţelepciunea cosmică se mişcă şi palpită în tot ceea ce a fost, este şi va fi.

De-a lungul timpului, diferiţi hierofanţi ai cunoaşterii au strălucit în

noaptea profundă a tuturor epocilor; fie că e vorba despre Hermes Tris-megistul, de trei ori mare zeu Ibis al lui Thot, gravându-şi înţelepciunea în Tabla de Smarald; fie că ne referim la marii înţelepţi ai Greciei antice, învăţând mulţimile despre Misterele din Eleusis; fie la sacerdoţii incaşi care strălucesc ca sori scânteietori în Alto Cuzco din Perú; sau la înţelepciunea suverană a marilor iniţiaţi din Anahuac…

Da, de aici, de acolo şi de dincolo, străluceşte înţelepciunea tuturor epocilor, înţelepciunea ocultă.

Acesta este un moment de confuzie: umanitatea se găseşte într-un stadiu haotic, există crize mondiale şi eşecuri ale tuturor principiilor etice şi morale. Oamenii s-au lansat în războaie, unii contra altora şi toţi contra tuturor.

În aceste momente nu ne mai rămâne alt remediu decât să ne afundăm în înţelepciunea trecutului, să extragem din codice orientarea precisă pentru a ne călăuzi în momentul prezent, să bem din izvorul tradiţional al augustei înţelepciuni a naturii, să căutăm primele albii ale înţelepciunii cosmice.

Acesta, prietene cititor, este scopul Antropologiei Gnostice. Prin intermediul unui studiu amplu, Antropologia Gnostică caută să redefinească acele PRINCIPII ETICE care constituie piatra fundamentală a marilor culturi ale trecutului.

Antropologia Gnostică este o ANTROPOLOGIE PSIHANALITICĂ. Noi, prin intermediul Psihanalizei, putem extrage din fiecare piesă (nişă, piramidă, mormânt etc), Principiile Psihologice conţinute în aceste piese.

Prin intermediul Antropologiei Gnostice cunoaştem diferitele

scenarii ale lumii, descoperind în ele arcanele sau secretele care, în formă transcendentă, ne proiectează lumină asupra controversatelor enigme ale existenţei.

A sosit momentul în care trebuie să ne întoarcem să studiem învăţăturile trecutului, dar cu un ochi avizat, ştiind să extragem din textul care ucide, spiritul care dă viaţă.

Este evident, totuşi, că fără o informare anterioară asupra Antropologiei Gnostice, ar fi mai mult decât imposibil studiul riguros al diferitelor piese Antropologice ale culturilor Aztece, Toltece, Mayaşe, Egiptene etc. etc. etc.

În problemele de „Antropologie Profană" (scuzaţi asemănarea), dacă se vor rezultate, daţi libertate deplină unei maimuţe, unei pocitanii sau unui cimpanzeu într-un laborator şi observaţi ceea ce se întâmplă.

12

Codexurile Mexicane, Papirusurile Egiptene, Cărămizile Asiriene, Sulurile de la Marea Moartă, straniile Pergamente, la fel ca şi anumite Temple Străvechi, Monoliţii Sacri, Vechile Hieroglife, Piramidele, Mormintele Milenare etc. oferă în profunzimea lor simbolică un sens Gnostic care scapă definitiv interpretării literale şi care niciodată nu au avut o valoare explicativă de natură exclusiv intelectuală.

Raţionalismul speculativ al antropologilor şi istoricilor moderni în loc să îmbogăţească limbajul, îl sărăcesc în mod lamentabil, în timp ce expunerile gnostice, scrise sau alegorizate în orice formă artistică, se orientează mereu înspre FIINŢA. Şi acest limbaj foarte interesant al Gnozei, semifilosofic şi semimitologic, este cel în care se prezintă o serie de invariante extraordinare, simboluri cu un fond esoteric, care, în linişte, îi vorbesc Conştiinţei. Zeii şi oamenii ştiu bine că „tăcerea este elocvenţa înţelepciunii"…

ARTA

Există două feluri de artă: prima, arta subiectivă care nu duce la nimic; a doua, arta Regală a Naturii, arta obiectivă, reală, arta transcendentală.

Evident, această ultimă artă conţine în ea însăşi preţioase adevăruri cosmice… Aceasta, prieteni, este arta gnostică, arta ce o întâlnim în toate piesele antice: în piramide şi în vechile obeliscuri, în hieroglife şi în basoreliefurile Egiptului Faraonilor, în toate operele Mexicului Străvechi, în relicvele arheologice ale Mayaşilor, Aztecilor, Zapotecilor, Toltecilor etc; în vechile pergamente ale Evului Mediu; în picturile şi sculpturile lui Michelangelo; în muzica lui Beethoven, Mozart, Liszt, Richard Wagner; în operele Literaturii Universale: „Iliada" lui Homer, „Divina Comedie" a lui Dante etc. etc. etc.

Fără îndoială, arta gnostică se bazează pe „Legea lui Şapte", pe „Legea eternului Heptaparaparshinock" (legea care pune ordine în tot ceea ce e creat: cele şapte zile ale săptămânii, cele şapte culori ale prismei, cele şapte note muzicale etc).

Când se descoperă vreo relicvă, vreo piesă arheologică, în mod normal, se pot vedea anumite inexactităţi intenţionate, mici rupturi care aproape totdeauna se atribuie ciocanelor de cioplit ale lucrătorilor. Întâmplător, orice inexactitate în „Legea lui Şapte" a fost plasată intenţionat pentru a ne indica că acolo, în acea piesă, se transmite posterităţii o învăţătură, o doctrină, un adevăr cosmic.

În materie de pictură, la fel; „Legea lui Şapte" domină toate aceste picturi să spunem vechi. Toate gravurile şi desenele aztecilor, maiaşilor.

egiptenilor, fenicienilor etc. transmit învăţături preţioase. De asemenea, întâlnim picturi frumoase, cu mari învăţături, în toate aceste vechi tablouri medievale, în catedralele gotice etc.

Să ne amintim „Gioconda", de exemplu; în această capodoperă o putem vedea pe Mama Divină, pe „Stella Maris", cum îi spuneau alchimiştii medievali, pe Fecioara Mării, care îi călăuzeşte în mod înţelept pe cei care lucrează în Marea Operă. La azteci ea este Tonantzin, la greci casta Diana, iar în Egipt este Isis, Mama Divină căreia niciun muritor nu i-a ridicat vălul… Merită să subliniem în mod clar că fiecare dintre noi are propria sa Mamă Divină, particulară, individuală.

Realmente, trebuie să afirmăm că arta regală a firii este un mediu transmiţător de învăţături cosmice.

Dansurile sacre, sfinte, de exemplu, erau adevărate cărţi informative care transmiteau în mod deliberat anumite cunoştinţe cosmice transcendentale.

Dervişii dansatori nu ignorau „cele şapte ispite", reciproc echilibrate de organismele vii.

Dansatoarele din vechime cunoşteau cele şapte părţi independente ale corpului şi ştiau foarte bine ceea ce sunt cele şapte linii distincte ale mişcării. Dansatoarele sacre ştiau foarte bine că fiecare din cele şapte linii ale mişcării posedă şapte puncte de concentrare dinamică.

Dansatoarele din Babilon, Grecia şi Egipt nu ignorau faptul că toate acestea se cristalizau în atomul dansator şi în planeta gigantică care dansează în jurul centrului său de gravitaţie cosmică.

Dacă am putea inventa o maşină care ar imita cu exactitate deplină toate mişcările celor şapte planete ale Sistemului nostru Solar în jurul Soarelui, am descoperi cu uimire secretul dervişilor dansatori. Realmente, dervişii dansatori imitau la perfecţie toate mişcările planetelor în jurul Soarelui.

Dansurile sacre din timpurile Egiptului, Babilonului, Greciei etc. merg şi mai departe, transmiţând teribile adevăruri cosmice, antropogenetice, psihobiologice, matematice etc.

Sabatul, ziua teatrului, ziua misterelor era foarte populară în vechile temple. Atunci se prezentau drame cosmice minunate.

Drama servea pentru a transmite iniţiaţilor cunoştinţe valoroase. Prin intermediul dramei se transmiteau iniţiaţilor diverse forme de experienţă şi manifestări ale Fiinţei.

Între drame, cea mai veche este cea a Cristosului Cosmic. Iniţiaţii ştiau foarte bine că fiecare dintre noi trebuie să se convertească în Cristosul

dramei amintite, dacă aspirăm cu adevărat la Regatul Supra-Omului.

Dramele cosmice se bazează pe „Legea lui Şapte”. Anumite deviaţii inteligente de la numita lege, cum am spus, s-au utilizat întotdeauna pentru a transmite neofitului cunoştinţe transcendentale.

Este bine ştiut în muzică că anumite note pot produce bucurie în centrul gândirii, altele pot produce supărare în centrul sensibil şi în final, altele pot produce religiozitate în centrul motor.

Într-adevăr, niciodată să nu-i ignorăm pe vechii Hierofanţi, căci cunoaşterea integrală se poate dobândi doar cu cei trei creieri; un singur creier nu poate da informaţia completă.

Dansul sacru şi drama cosmică, înţelept combinate cu muzica, serveau pentru a transmite neofitului teribile cunoştinţe arhaice de tip cosmogenetic, psihobiologic, fizico-chimic, metafizic etc.

De asemenea se cuvine să menţionăm aici sculptura. Ea a fost grandioasă în alte timpuri. Fiinţele alegorice, dăltuite în roca dură, revelau că vechii Maeştri nu ignorau niciodată „Legea lui Şapte”.

Să ne amintim Sfinxul din Gizeh, în Egipt. El ne vorbeşte de cele patru elemente ale naturii şi de cele patru condiţii de bază ale Supra-Omului.

Totuşi, cu cât fiinţa umană a avansat pe drumul involuţiei şi al degenerării, cu atât a devenit din ce în ce mai materialistă, de asemenea, simţurile sale s-au deteriorat şi au degenerat, iar iubirea pentru adevărata înţelepciune, cum este şi logic, a dispărut.

După al Doilea Război Mondial s-a născut filosofia existenţialistă şi arta existenţialistă. Când i-am văzut în scenă pe actorii existenţialişti, am ajuns la concluzia că sunt adevăraţi bolnavi maniaci şi perverşi.

Artiştii fiecărei noi generaţii s-au convertit în adevăraţi apologeţi ai dialecticii materialiste. Orice elan de spiritualitate a dispărut din arta ultramodernă.

S-a dovedit prin observaţie şi experienţă că lipsa de valori spirituale produce degenerare.

Deja, artiştii moderni nu mai ştiu nimic despre „Legea lui Şapte”, nu mai ştiu nimic despre Dramele Cosmice, nu mai ştiu nimic despre Dansurile Sacre ale misterelor străvechi.

Pictura actuală, muzica, sculptura, drama etc. nu sunt decât

produsul degenerării.

Acum în scenariu nu apar iniţiaţii din alte timpuri, dansatoarele sacre, adevăraţii artişti ai marilor timpuri. Acum apar pe scenă doar automate bolnave, cântăreţi degeneraţi, rebeli fără cauză etc.

15

Teatrele ultramoderne sunt antiteza teatrelor sacre ale marilor mistere din Egipt, Grecia, India etc.

Arta acestor timpuri este tenebroasă, e antiteza Luminii, iar artiştii moderni sunt tenebroşi.

Pictura suprarealistă şi marxistă, sculptura ultramodernă, muzica africano-cubaneză şi balerinele moderne sunt rezultatul degenerării umane.

Băieţii şi fetele noilor generaţii primesc prin intermediul celor trei creieri degeneraţi, date suficiente ca să se convertească în escroci, hoţi, asasini, bandiţi, homosexuali, prostituate etc.

Nimeni nu face nimic pentru a termina cu arta negativă şi totul merge spre o catastrofă finală, din lipsa unei Revoluţii a Dialecticii…

ŞTIINŢA

Când vorbim de ştiinţă, ne gândim la ŞTIINŢA PURA, nu la acest putregai de teorii care abundă azi în toate părţile. Ştiinţa pură ca aceea a Marii Opere, ştiinţa alchimiştilor medievali; ştiinţa pură ca cea a unui Paracelsus sau cea a unui Pavel din Tars; ştiinţa pură ca aceea pe care o utilizau Iisus sau Moise pentru a face minuni…

Ştiinţa pură este experienţa directă, vie şi reală. Ştiinţa pură este etica superioară, analiza pusă în serviciul FIINŢEI.

Ştiinţa acestor timpuri este o ştiinţă falsă, o ştiinţă plină de interese personale; o ştiinţă ce nu respectă principiile spirituale ale fiinţei umane, o ştiinţă unde scopul justifică mijloacele, chiar dacă acestea includ durerea fizică şi psihologică a oricărei creaturi vii. O ştiinţă căreia cuvântul „progres” îi serveşte pentru a justifica cele mai teribile atrocităţi.

Pe lângă acestea, ştiinţa din zilele noastre este ştiinţa care azi afirmă dogmatic o teză şi mâine, cu acea aroganţă care o caracterizează, afirmă exact contrariul. O ştiinţă plină de contradicţii

care, paradoxal, spune că crede doar în ceea ce vede şi totuşi susţine cu fermitate ipoteze absurde ce nu s-au confirmat niciodată. Aceasta este ştiinţa modernă…

S-au făcut anumite comentarii foarte simpatice; ştiinţa materialistă inventează în fiecare zi noi ipoteze. S-a stabilit, de exemplu, un lanţ foarte curios, ridicol prin excelenţă, în legătură cu posibilii noştri strămoşi. Ca rege al acestui lanţ apare rechinul din care descind, după antropologii materialişti, şopârlele.

Ridicolă teorie, nu-i aşa? continuă apoi cu faimosul oposum, creatură asemănătoare crocodilului, dar puţin mai evoluată, după cum subliniază. Şi de aici trec, urmând cursul marelui lanţ de minunăţii, la nişte animăluţe

cărora li s-a dat, în aceste timpuri, foarte multă importanţă. Mă refer în mod special la lemurieni sau lemuri, cum îi numesc. Le atribuie o placentă discoidală, chestiune care este respinsă de aceiaşi zoologi.

Întâlnim grozave contradicţii în aceste întorsături ale ştiinţei materialiste. Problema continuă, spunându-se că din acest animăluţ, care putea să fi existat acum o sută cincizeci de milioane de ani, descinde la rândul său maimuţa, şi, în final, gorila. În acest lanţ, gorila este imediatul nostru antecesor, antecesorul omului.

Anumiţi antropologi nu încetează să-l pună în aceste dispute pe bietul şoarece şi chiar doresc să-l includă, de asemenea, în interiorul acestui lanţ. Cum? În ce mod? Se caută asemănări, dacă se poate crede că forma capului şi a gurii rechinului stă la originea altor mamifere, iar între ele, şi a sărmanului şoarece.

Acest fapt, că o trăsătură a feţei etc. care se aseamănă cu alta, serveşte ca bază pentru a stabili o posibilă descendenţă este atât de empiric, în fond, ca şi supoziţia celor care presupun că omul a fost făcut din lut, a celor care iau fraza în sens literal, fără să-şi dea seama că aceasta nu este decât ceva simbolic.

Dar unde sunt verigile de legătură? Cum este cu putinţă ca din rechin să apară, doar aşa, peste noapte sau de-a lungul câtorva secole, şopârla? Au trecut milioane de ani şi rechinii îşi continuă existenţa

liniştiţi. Şi niciodată nu s-a văzut ca dintr-o specie de rechini, fie în Atlantic sau în Pacific, să se nască noi şopârle.

Totuşi, oare nu sunt ei, domnii ştiinţei materialiste, cei care zic că nu cred decât ceea ce văd, că nu acceptă nimic ce nu au văzut? Ce contradicţie teribilă! Cred în ipotezele lor şi niciodată nu le-au văzut.

Ei sunt aceeaşi oameni de ştiinţă moderni care se opun problemei referitoare la dimensiunile superioare ale naturii şi ale cosmosului. Cărui fapt i se datorează aceasta? Pur şi simplu faptului că minţile lor sunt în decrepitudine, degenerate, nu pot vedea dincolo de nasul lor, aceasta este evident.

Că există o a patra coordonată, o a patra verticală, aceasta este de netăgăduit, însă îi deranjează pe materialişti. Totuşi, Einstein a acceptat a patra dimensiune.

În matematică nimeni nu poate nega a patra verticală. Dar, oamenii materialişti ai acestei epoci, nici măcar nu vor să accepte această problemă şi anume că ar putea exista o altă dimensiune sau dimensiuni superioare în natură. Vor ca noi toţi să ne închidem sau să ne auto-închidem cu forţa

17

În lumea tridimensională a lui Euclid şi, datorită acestei false poziţii absurde în care se află, ţin fizica complet oprită din avansarea ei.

Aceasta este ora la care deja ar fi trebuit să existe nave cosmice capabile să călătorească prin infinit, dar o asemenea năzuinţă nu este posibilă atâta timp cât fizica continuă să fie îmbuteliată în dogma tridimensională a lui Euclid.

Nu va întârzia ziua în care aceste dimensiuni ale Naturii se vor putea vedea prin aparate optice foarte delicate. Dar, până ca acea zi să vină, noi, antropologii gnostici, putem fi siguri că, vom avea de suportat aceeaşi batjocură pe care a suportat-o Pasteur când vorbea de microbii săi.

Iar într-o zi aceste dimensiuni vor fi perceptibile prin intermediul opticii şi atunci această batjocură va lua sfârşit. Deocamdată, cum vă spuneam, se încercă experimente pentru a

transforma undele sonore în imagini; când aceasta se va realiza, se vor putea vedea toate procesele evolutive şi involutive ale Naturii. Şi atunci anticristul falsei ştiinţe va rămâne dezgolit în faţa verdictului solemn al conştiinţei publice.

Aşadar, există două tipuri de ştiinţă: ştiinţa profană şi ştiinţa pură. În ştiinţa pură nu există teorii, ci fapte. Dacă v-aş spune că, Contele de Saint-Germain a trăit de-a lungul secolelor XV, XVI, XVII, XVIII, XIX şi că trăieşte încă, m-aţi crede nebun. Eu îl cunosc pe Contele de Saint-Germain şi dau mărturie pentru aceasta. Trăieşte, da; trăieşte susţinut de o ştiinţă pe care dumneavoastră nu o cunoaşteţi, ştiinţa pură, ştiinţa supraomului, ştiinţa pe care o cunosc extratereştrii ce călătoresc prin spaţiul infinit, ştiinţa seniorilor vieţii şi ai morţii, ştiinţa acelora care şi-au deschis Mintea Interioară…

Aceia care încă nu şi-au deschis Mintea lor Interioară se bazează numai pe teorii, pe ipoteze pe care nu sunt siguri. De ce ar trebui să acceptăm toate utopiile materialiste? De ce ar trebui să acceptăm dogma evoluţiei; dogma tridimensională? De ce ar trebui să trăim în lumea ipotezelor?

Omul de ştiinţă gnostic are diferite sisteme pentru investigare; avem discipline speciale care permit fiinţei umane să pună în activitate anumite facultăţi latente ale creierului, anumite simţuri de percepţie complet necunoscute de ştiinţa materialistă şi care îi permit verificarea prin ea însăşi a tuturor acestor întrebări…

RELIGIA

Dacă facem un studiu comparativ al marilor Religii, vom descoperi că toate se sprijină pe aceiaşi piloni.

RELIGIE provine de la termenul „RELIGARE”, adică, obiectivul fundamental al fiecărui principiu religios este să se „relege”, să revină la a se uni cu propria sa Divinitate, reîntoarcerea la punctul de plecare originar, la FIINŢA filosofiei experimentale.

De fapt, realmente există doar o singură RELIGIE, UNICĂ şi COSMICĂ. Această religie ia diferite forme religioase, după vremurile şi nevoile omenirii.

Aşadar, luptele religioase rezultă a fi absurde pentru că, în fond, toate sunt numai modificări ale RELIGIEI COSMICE UNIVERSALE.

Ceea ce afirmăm îşi are dovada maximă în enorma asemănare simbolică şi teologică a tuturor religiilor.

Este evidentă iubirea pe care toate instituţiile mistice din lumea întreagă o simt pentru Divinitate: ALAH, BRAHMA, TAO, ZEN, I.A.O, INRI, MONADA, FIINŢA, DUMNEZEU etc. etc. etc.

Martirii, Sfinţii, Fecioarele, îngerii şi Heruvimii sunt tocmai Zeii, Semizeii, Titanii, Silfidele, Ciclopii şi Mesagerii mitologiei păgâne.

Trinitatea creştină: Tatăl, Fiul şi Spiritul Sfânt îşi are exponenţii săi în toate trinităţile religioase: Osiris, Isis şi Horus, în Egipt; Brahma, Vishnu şi Shiva, în India; Kether, Hokmah şi Binah, în Kabală etc.

Toate cultele îşi au Cerurile lor (dimensiunile superioare sau Aeonii Kabalei ebraice) şi reversul: Infernurile, cunoscute de asemenea ca „Aver-nus" (la romani), „Tartar" (la greci), „Patala" (la indieni), „Mixtlan" (la azteci) şi „Xibalba" (la mayaşi) etc.

Iisus Cristosul este reprezentat la persani prin Ormuz, Ahura-Mazda, teribilul inamic al lui Ahriman (Satan) pe care-l avem în noi. La hinduşi Krishna este Cristosul şi Evanghelia lui Krishna este foarte asemănătoare cu cea a lui Iisus din Nazareth. La egipteni Cristos e Osiris şi oricine îl încarna era de fapt un Osirificat. La chinezi Cristosul Cosmic este Fu-ţi, care a scris I-King, cartea legilor şi a desemnat miniştri Dragoni. La greci, Cristosul se cheamă Zeus (Jupiter la romani), Tatăl tuturor Zeilor. La azteci este Quetzalcoatl, Cristosul Mexican. În Edda, la germanici, este Balder, Cristosul care a fost asasinat de Hoder, Zeul Războiului, cu o săgeată de vâsc etc. Astfel, îl putem găsi pe Cristosul Cosmic în mii de cărţi arhaice şi vechi tradiţii care vin cu milioane de ani înaintea lui Iisus…

Maria, mama lui Iisus, este aceeaşi Isis, Iunona, Demetra, Ceres, Maia, Tonantzin etc, care l-a primit pe fiul său într-o concepţie imaculată. Fuji, Quetzalcoatl, Buddha şi mulţi alţii sunt rezultatul concepţiei imaculate. Acestea abundă realmente în toate cultele antice.

Maria Magdalena este, în afara oricărei îndoieli, aceeaşi

Salambo, Matra, Ishtar, Astarte, Afrodita şi Venus din toate religiile. Maria Magdalena, păcătoasa pocăită este aceeaşi Gundrigia, Kundri din drama wagneriană.

Toate cultele străvechi au încercat să-l conducă pe om la UNICUL MARE ADEVĂR şi de aceea rezultă uimitoare marea asemănare a tuturor formelor religioase, repetarea simbolurilor şi ideilor etc.

A asculta fraze ca: *„Eu deţin adevărul"* sau *„religia mea este singura care e de folos",* dovedeşte în mare măsură îngâmfare şi denotă ignoranţă prostească.

Totuşi, urmărind această ordine de idei, trebuie să ţinem cont de ceva extrem de important: toate preceptele, învăţăturile şi indicaţiile cultelor religioase nu ar servi la nimic dacă nu le experimentăm în noi înşine…

Din această cauză, în privinţa religiei, noi studiem religiozitatea în forma ei cea mai profundă. Gnoza studiază ştiinţa Religiilor.

Religiozitatea pe care o posedăm noi este extrem de ştiinţifică. Gnoza nu se conformează cu a accepta existenţa unui Dumnezeu aşezat pe un tron, judecând vii şi morţii. Gnosticul creează credinţa experienţei, a trăirii, a verificării şi nu a teoriilor.

În aceste timpuri în care trăim, religia a divorţat de ştiinţă şi ştiinţa de religie. Unii luptă contra altora şi alţii contra unora. Toţi se simt în posesia adevărului, nimeni nu simte că greşeşte.

Totuşi, religia care disprețuieşte ştiinţa este o religie găunoasă, fanatică şi dogmatică sută la sută. Ştiinţa care respinge religia este o ştiinţă materialistă, ateistă, lipsită în totalitate de valori şi de principii.

Nu în lucrurile care se află în opoziţie se găseşte balsamul căutat de cel care aspiră după adevăr. Tezele şi antitezele trebuie să se îndrepte spre sinteză; trebuie să intrăm într-un spiritualism ştiinţific şi într-o ştiinţă spirituală. Este necesar să lăsăm la o parte dualismul conceptual, este urgent şi de neamânat să ne afiliem la un sistem transcendental; este nevoie de ştiinţa religioasă şi de o religie ştiinţifică.

SAMAEL AUN WEOR.
PĂRINTELE ANTROPOLOGIEI GNOSTICE

„Cuvântul AVATAR, înseamnă MESAGER, adică, cel care aduce un mesaj. Datorită faptului că din ordinul LOJEIALBE, mie mi-a revenit sarcina de a aduce acest mesaj, sunt numit MESAGER, în sanscrită, AVATAR.

Un Mesager sau Avatar este, în sinteză, un curier, omul care aduce un mesaj, un servitor sau serv al Marii Opere a Tatălui. Ca acest cuvânt să nu se preteze la echivocuri, este specificat cu toată claritatea.

Aşadar, dragii mei cititori, cuvântul AVATAR, nu trebuie să ne conducă niciodată la orgoliu, de vreme ce semnifică numai atât şi nimic mai mult decât: CURIER, COMISIONAR sau MESAGER, un servitor care pur şi simplu aduce un mesaj, asta e tot.

Sunt, deci, un curier, servitor sau mesager care aduce un mesaj. Uneori am spus că sunt purtătorul unei sarcini cosmice, având în vedere că aduc conţinutul unui mesaj cosmic".

Samael Aun Weor*: „Întrebări şi Răspunsuri".*

Există trei principii fundamentale care definesc şi care, în acelaşi timp, diferenţiază de alte doctrine, Cunoaşterea Gnostică; principii care trăite integral de fiinţa umană, îi permit trezirea Conştiinţei sale intime şi unirea cu Fiinţa sa Reală (divinul şi adevărul care este în ea).

Aceşti trei factori sau principii sunt:

a) Auto-anihilarea psihologică a ceea ce nu e real în noi, adică toată suma elementelor nedorite care constituie Egoul, Eul însuşi, via personificare a tuturor greşelilor, defectelor şi viciilor noastre.

b) Dezvoltarea armonioasă a facultăţilor superioare adormite care există în noi şi crearea anumitor structuri corporale cu care se pot percepe marile realităţi ale acestei dimensiuni şi ale altora.

c) Practica dezinteresată şi constantă în favoarea umanităţii, sacrificând interesele particulare în scopul bunăstării fratelui nostru, omul.

Este necesar să ştim că, de-a lungul întregii istorii a umanităţii, nu au fost multe personajele care au avut îndrăzneala de a trăi în fiecare zi, cu strădania şi voinţa pe care o implică aceasta, aceşti trei

mari factori ai eliberării omului.

Iisus Cristos, Buddha, Quetzalcoatl, Saint-Germain, Cagliostro, Ful-canelli etc, sunt exemple ale unora din aceşti mari oameni şi mărturia vie a schimbării transcendentale pe care o poate face firea umană.

21

În plin secol XX, Doctorul Samael Aun Weor, scriitor remarcabil, filosof, sociolog şi esoterist, cu îndrăzneala ce conduce la eliminarea din psihic a tuturor factorilor de discordie, s-a adăugat la această listă de „Iluminaţi", scăpând astfel de relativitatea iluzorie în care trăim cu toţii, pentru a se stabili definitiv în Regatul Absolutului şi al Adevărului.

Dezvoltarea unei facultăţi numită în termeni metafizici „Intuiţie Prajna-Paramita" i-a permis acestui mare înţelept să se convertească în ghidul multora care, ca şi noi, caută fără odihnă să dea un răspuns „de ce"-urilor existenţei.

În această epocă cunoscută ca „Era Vărsătorului" şi prin voinţa tuturor acelor iluminate Inteligenţe Divine, originea a tot ce este creat, Samael Aun Weor este Mesagerul sau Avatarul însărcinat să aducă harta precisă pentru ca nimeni să nu se poată rătăci în obscura confuzie a atâtor teorii.

Cu acest unic scop, Doctorul Samael Aun Weor a creat, cu mare pricepere, vehiculul care deţine în prezent Principiile Gnostice pentru a le face cunoscute acestei umanităţi; ne referim în mod evident, la Asociaţia Gnostică (AGEAC).

Toate studiile ce le oferă azi această instituţie se bazează pe dezvăluirea unică pe care acest mare umanist o face despre enormele şi bogatele mistere prin cele mai mult de şaizeci de opere ale sale, la care trebuie să adăugăm sute de conferinţe, manifeste, epistole şi dialoguri cu discipolii săi.

Aşadar, fără a cădea în niciun fel de fanatism, vom spune cititorului însetat că, începând din acest moment, va avea excepţionala ocazie de a se apropia de esoterismul veritabil, care a hrănit toate aceste inteligenţe marcante ale Ştiinţei Oculte şi care a fost recuperat

din praful secolelor, sintetizat în forma practică, fără niciun fel de complicaţii intelectuale şi adus în mod public şi dezinteresat umanităţii, de acest umil om: Samael Aun Weor.

„Gnoza este
o învățătură
cosmică care
aspiră să readucă
în interiorul
fiecăruia dintre
noi capacitatea
de a trăi într-un
mod conștient
și inteligent."

Samael Aun Weor

DINCOLO DE CONCEPTE

http://www.ageac.org/ http://www.vopus.org/ro/